

På egna ben

Att finna

modet att utveckla en egen dans.”

Vad är en dans?

Inledningsvis i filmen På egna ben ställs ett antal frågor: Vad en dans är och vem avgör det? Vad är fint och vad är fult? Vem har rätt att dansa och vem bestämmer det?

Ett av syftena med dansgruppen ”På egna ben” är att öka delaktigheten för människor med funktionshinder, men det handlar samtidigt och kanske framförallt om mötet i rytmen, om att stärka människor och få dem att finna sina egna uttryck utifrån sin speciella särart, i förlängningen också att finna modet att utveckla en egen dans. Ann-Charlotte Brobjer, dansgruppens konstnärliga ledare, menar att ”för detta krävs en ömsesidighet som bygger på dansare med tilltro till sig själva och total tilltro till varandra.” Utgångspunkten för dansen hos dansarna i ”På egna ben” är inte steg-inläring, utan basal kroppskänedom och rytmkänsla, säger Ann-Charlotte Brobjer. ”Det handlar om att vara hemma i sin kropp, att finna sin inre musik och att förkroppsliga den.”

Tycker du att dansarna i dansgruppen ”På egna ben” har lyckats med det? Om ja, på vilket sätt?

Dansen som språk

Ann-Charlotte Brobjer pratar mycket om dansen som språk. Att den är ett sätt att uttrycka känslor men också väcka känslor, om dansen som livskraft. Hon säger att man ofta pratar om ”dans som glädje”, men betonar vikten av att alla känslor måste finnas i dansen, även sorgen och ilskan. På så sätt har dansen också en terapeutisk effekt. Den ger de som saknar ett gängse språk en möjlighet att uttrycka sig.

Toni Lahtinen och Anette Nord är två av dansarna som exempelvis har väldigt svårt att uttrycka sig i ord, vad tror du att dansen betyder för dem? Hur viktigt är det att få uttrycka det man känner?

Samhällets inställning

Många av föräldrarna till ungdomarna i dansgruppen berättar i filmen om deras erfarenheter av andra människors syn på människor och barn med intellektuella funktionshinder. Berättelserna är gripande historier – många av dem handlar om möten med människor (både svenskar och personer från andra kulturer) som ifrågasätter intellektuellt funktionshindrades rätt till livet – något som visar på ett samhälle som är skrämmande intolerant. Exempelvis berättar Santiago Angulo Rubios mamma att när Santiago föddes i Peru så tyckte inte Santiagos egen pappa att Santiago skulle få leva på grund av sin utvecklingsstörning. På samma sätt ifrågasatte en svensk läkare hur Maria Holmbergs föräldrar kunde ta ett utvecklingsstört fosterbarn.

Vad känner du inför dessa berättelser?

Undersök och ta reda på hur synen på människor med intellektuella funktionshinder har förändrats i Sverige under de senaste femtio åren.

Att byta perspektiv

I slutet av filmen får vi möta olika personer som precis kommit ut från "På egna bens" föreställning på Nalen.

En av personerna är en man som säger att "I ett samhälle som undertrycker känslor och belönar pengar och kunskaper blir dansarna i dansgruppen 'På egna ben' exponenter för den delen av livet som vi är berövade". Han säger också att "En stor del av vårt samhälle är emotionellt handikappade". Vad menar han med det?

Vad kan dansarna i dansgruppen "På egna ben" spegla hos oss själva och det samhälle vi lever i som annars kan vara svårt att uppfatta?

Hur kan deras dans, på det sätt som den kommunicerar känslor så direkt och omedelbart, hjälpa till att rubba på föreställningar om vad man får och inte får göra?

Vad känner du när du ser dansarna uppträda? Vilka känslor väcker själva dansen hos dig?

